нежели студената. Сега ако земемъ негасенъ варъ и го разбиемъ въ вода, то слѣдъ нѣколко време варътъ ще да са отае на дъното, и тая вода ние можемъ да прелѣемъ въ други сждъ—тя ще да бжде сжвсѣмъ чиста; но ако потопимъ въ тая вода крайятъ на една сламка, а презъ другиятъ начнемъ да духаме въ нея, то водата ще да са размжти и, най-послѣ, ще да стане бѣла: а ако я оставимъ на-мира, то изъ нея ще да са отае ситенъ бѣлъ прашецъ. Какво е станало съ водата, и отдѣ са е зелъ тоя прашецъ? Ето каква е тука работата: една часть отъ варътъ са раствори въ водата, но водата отъ това не промѣни своятъ видъ (боя); но когато ние захванахме да духаме въ нея воздухъ изъ нашите гржди, то въ водата стана такова едно промѣнение: растворенниятъ въ нея варъ са преобжрна на прахъ отъ тибиширъ, който са не растваря въ водата, а за това и размжти водата и предаде й млѣченъ-бѣлъ цвѣтъ. Но растворътъ са преобжр-